

որդիք հարազատ հայրասէր և երախտագէտ Պատրիկ, Յովհաննէս, Կիւլապի և Յարութիւն»։ Խրիմեան Հայրիկի լիակատար կենսագրութիւնը և հրատարակութիւնները տեսնել (Արախ, 1888, էջ 69—86. Արարտ 1907, Հա. 1907 Թ. 12 Դեկտ.) :

ՄԿԻՏԻՉ ԿԹՂ. ՍՍՈՅ, ՔԵՅՅՍԻԶԵԱՆ, ՄԱՐԱՇՅԻ. — Մբ. Ծ. 1818ին. աշկ. իր ծննդավայրին թաղային վարժին. աւագանի անունը Կարապետ. կ'ամուսնանայ, բայց քիչ յետոյ կնոջ վախճանումով կ'այրիանայ և Սոոյ վանքին կը միաբանակցի և կ'ստանայ սարկաւազի աստիճան. հոն տարի մը մնալէ ետք կը դիմէ Ս. Յակոբի վանքը. ուր 1849ին Ա. Թարգման կը կարգուի. ՏԳ. 1853ին. կը մերժուի Միաբանութենէն 1856ին. քարոզիչ Սկիւտարի Ս. Կարապետ եկեղեցիին 1858ին. Առ. Գաղատիոյ (1858—1864). կը ձեռնադրուի եպս. 1860ին. 1868ին կ'այցելէ Ս. Յակոբ եւ կը նորոգէ իր ուխտը. (Սիօն, 1868 էջ 95) : Առ. Եգիպտոսի (1864—1866). կ'այցելէ Բերիա եւ Ուլնիա (1866—1871). կ'ԹՂ. Կիլիկիոյ (1871—1894) : 1894 փետր. 5ին զբաժնաւորուելով, իւր նախկին միաբանակցութիւնը յիշելով՝ Երուսաղէմի պատրիարքութեան կ'առաջարկէր թողուլ իր բոլոր հարստութիւնը, պայմանով որ Երուսաղէմի ժառանգաւորացը Սրբոց Յակոբեանց Արտոյն եւ Կիլիկիոյ Արտոյն վարժարանը կոչուի. եւ զոնէ 20 կիլիկեցի եւ 20 ոչ-կիլիկեցի աշակերտներ պահէ. իր մարմինը՝ ուր որ ալ մեռնի Երուսաղէմ փոխադրուի և Ս. Փրկչի բակը թաղուի. և ամէն տարի Հոգեգալուստի օրը իրեն համար Հոգեհանգիստ կատարուի, առաջարկը ընդունելի չէ եղած և մերժուած է համաձայն տեղեկագիրին Գաբրիէլ Անոյշեան վարդապետի, որ յատկապէս Բերիա յղուած էր, ուր կը գտնուէր Քէֆսիդեանը խօթաբան վիճակի մէջ (Ազգայն. Գ. Մաս, էջ 5012) : Մկրտիչ կ'ԹՂ. կը վախճանի Հալէպ 1894 նոյ. 15ին և կը թաղուի Ս. Քառասնից եկեղեցւոյ մէջ, իր տապանագիրն է հետեւեալը .

—«Մնեալ 1818 ի Մարաշ .

Դիտէ անյորդ զու գայս տապան
Ուր հանգչի պեան Կիլիկիոյ տան .
Սուրբ Սիօնի էր միաբան
1860 էջմիածնայ եպիսկոպոս
1871 Մկրտիչ Ա. կաթողիկոս
1894 հանգեաւ և եղաւ ի հոս» :